

For skatteåret 1951—52 har maksimalindkomstbeløb og nedslagsbeløb været fastsat således:

<i>I. Forsørgere:</i>	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
København m. v.	5 600	2 200
Købstæder m. v.	5 300	2 000
Landkommuner	5 000	1 800

<i>II. Ikke-forsørgere:</i>	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
København m. v.	4 100	1 400
Købstæder m. v.	4 000	1 300
Landkommuner	3 900	1 200

Aldersrentemodtagerne — såvel forsørgere som ikke-forsørgere — har i året 1951 haft en større indtægt end i 1950 som følge af forhøjelse af aldersrenten. Indtægtsforøgelsen kan for forsørgernes vedkommende gå op til ca. 275 kr. (der er herved taget hensyn til det den 3. oktober 1951 forelagte lovforslag om ændring i folkeforsikringsloven for såvidt angår pristalsregulering af alders- og invaliderenter m. v.).

Såfremt de i ligningsloven for 1951—52 fastsatte maksimalindkomstbeløb og nedslagsbeløb blev optaget uændrede i ligningsloven for det kommende skatteår, ville der for de her omtalte skattepligtige kunne fremkomme skattestigninger, som kunne gå op til ca. 70 kr. for de rentemodtagere, hvis rente er undergivet den største stigning. For at begrænse skattestigningerne har man foreslået maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene forhøjet som nedenfor anført. De foreslåede forhøjelser vil medføre, at der i almindelighed ikke skulle blive tale om skattestigninger på mere end højst ca. 10 kr. for skatteåret 1952—53.

Maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene er foreslået fastsat som følger:

<i>I. Forsørgere:</i>	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
København m. v.	6 100	2 400
Købstæder m. v.	5 700	2 100
Landkommuner	5 300	1 800

<i>II. Ikke-forsørgere:</i>	Maksimalindkomst kr.	Nedslagsbeløb kr.
København m. v.	4 400	1 600
Købstæder m. v.	4 200	1 400
Landkommuner	4 000	1 200

Gennemførelsen af de her foreslåede ændringer i § 5 vil for statskassens vedkommende medføre et provenutab, der kan anslås til ca. 1 mill. kr., hvortil kommer et

noget større provenutab for den fælleskommunale udligningsfond og kommunerne.

Lovforslagets § 3 betegner blot en ændring af henvisningerne i lovens § 13, stk. 1, g og i.

Ved lovforslagets § 4 er der foreslået en ændring i lovens § 17, stk. 1 a). Efter den nævnte lovbestemmelse ansættes hjemmевærende børn, herunder stedbørn, adoptivbørn og plejebørn, selvstændig til skat, såfremt de „ved skatteårets begyndelse er fyldt 16 år“. Ifølge samme lovbestemmelses litra b) ansættes hjemmевærende børn under nævnte alder selvstændig til skat under nærmere angivne betingelser.

Ved disse bestemmelser gennemførtes der nye regler om ansættelsen til skat af hjemmевærende børn, hvorefter sådanne børn i betydelig videre omfang end hidtil blev selvstændig skattepligtige, ikke mindst som følge af reglen i § 17, stk. 1 a), idet der ved den endelige udformning af denne bestemmelse som nævnt blev foreskrevet selvstændig skattepligt for hjemmевærende børn, der ved skatteårets begyndelse er fyldt 16 år (tidligere 18 år). Samtidig blev det ved reglerne i lovens § 4, stk. 2, fastsat, at der ikke indrømmes børnefradrag for børn, der skal ansættes selvstændig til skat. Disse regler har medført, at børnefradrag for skatteåret 1951—52 ikke har kunnet indrømmes for børn, der den 1. januar 1951 var under 16 år, men var fyldt 16 år forinden den 1. april 1951, idet disse børn i henhold til lovens § 17, stk. 1 a) har skullet ansættes selvstændig til skat, hvorved børnefradrag udelukkedes. Dette betyder, at der for børn, der er født i tidsrummet 1. januar—31. marts, indrømmes et børnefradrag mindre end for børn, født i tidsrummet 1. april—31. december, et forhold, der også får betydning for tildeling af børnetilskud, som efter lov nr. 134 af 28. marts 1951 (der gælder for skatteåret 1951—52) udredes for de børn, for hvilke der indrømmes børnefradrag i medfør af de herom gældende regler.

For fremtidig at undgå dette resultat er reglen i lovens § 17, stk. 1 a) foreslået ændret til: „ved begyndelsen af det kalenderår, i hvilket skatten ansættes, er fyldt 16 år“. Der er derved tilvejebragt overensstemmelse med lovens § 4, stk. 2. Ansættelse er naturligvis tillige betinget af, at barnet er i live ved skatteårets begyndelse.

Det er derfor *ved lovforslagets § 5* foreslået, at der åbnes adgang til på begæring at få genoptaget ansættelserne for skatteåret 1951—52 i tilfælde som de ovenfor nævnte, således at der også for dette skatte-